

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobkyně: **A. B.**, narozená X
státní příslušnice Mongolska
bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2025, č. j. MV-98866-4/SO-2025,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobkyni **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci se žalobkyně podanou žalobou ze dne 30. 9. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2025, č. j. MV-98866-4/SO-2025, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti sdělení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 13. 5. 2025, č. j. OAM-24863-10/ZM-2025, o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele stanovených zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Podanou žalobou žalobkyně požaduje, aby soud zrušil rozhodnutí žalované i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc žalované vrátil k dalšímu řízení, a dále aby žalované uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Odkladný účinek

2. Žalobkyně pouze v petitu žaloby současně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnila toliko tvrzením, že napadené rozhodnutí je stejně jako řízení, které mu předcházelo, zatíženo nezákonností.
3. Proti samotnému rozhodnutí žalované namítala, že je nepřezkoumatelné, bylo vydáno v rozporu se zákonem a je přepjatě formalistické a nepřiměřené. Uvedla, že napadené rozhodnutí má negativní a nepřiměřený dopad do jejích práv a oprávněných zájmů, neboť má za následek faktické ukončení jejího pobytu na území České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

4. Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku podané žalobě nevyjádřila. K návrhu ve věci samé se vyjádřila tak, že navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení odkladného účinku soudem

5. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobkyní, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobkyni způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobkyni hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí (např. rozhodnutí, jímž se ukládá majetková sankce), a žalobkyně tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobkyně konsekventně tvrdit, že jí hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobkyni, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byla pouze žalobkyně. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobkyně a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobkyně nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobkyni, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobkyně do meritorního rozhodnutí věci soudem.
7. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s touto věcí dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět pro nesplnění hned první zákonné podmínky.
8. V projednávané věci žalobkyně brojí proti rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti sdělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele. Napadené rozhodnutí fakticky vede k zániku oprávnění žalobkyně k pobytu na území České republiky, avšak není

spojeno s povinností vycestovat. Napadené rozhodnutí tedy pro žalobkyni neznamená faktickou bezpodmínečnou nutnost opustit území České republiky, která by případně mohla být spojena i s dopadem na soukromý a rodinný život žalobkyně. Žalobkyně svůj návrh na přiznání odkladného účinku opřela pouze o nezákonnost napadeného rozhodnutí a v žalobě, v rámci které návrh vznesla, nijak blíže nepopsala, jaká konkrétní újma jí v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě reálně a bezprostředně hrozí. V projednávané věci tak nebylo prokázáno, že by napadeným rozhodnutím mohla žalobkyni vzniknout bezprostřední, závažná a nenapravitelná újma. Tvrdit a prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobkyni.

9. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobkyně ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesla břemeno tvrzení a břemeno důkazní, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora, a soudu nezbylo než žalobě odkladný účinek nepřiznat.
10. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobkyni zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobkyni) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
11. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1749001425.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 20. listopadu 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně